

[Tange.]

skal af Hensyn til Tidspunktet indskrænke mig til disse Bemærkninger og sige, at ligesom Venstre i Samlingen 1925—26, da der var Tale om et snævert begrænset Forslag, en særlig lex Rørdam, ikke var uvilligt til at gaa ind i en Forhandling om, hvorvidt vi skulde udvide Adgangen til Brug af Folkekirkens Kirker, er vi heller ikke uvillige til nu at gaa ind i en saadan Forhandling, og navnlig ikke uvillige til at forsøge, om det er muligt gennem en Forhandling at finde en Ordning, som er mere tilfredsstillende ved Begravelser, end den nuværende er. Men jeg tror, jeg maa sige, at et saa radikalt Lovforslag som det, der her er Tale om, kan vi fra Venstres Side ikke gaa med til, og skal der blive noget ud af det, maa det efter min Mening underkastes en gennemgribende Forandring og maa underkastes en meget nøje Overvejelse.

Kammersgaard: Af forskellige Grunde skal jeg fatte mig meget kort. Selve Lovforslaget er jo ganske kort og ser meget ubetydeligt ud, men læser man det igennem og sammenligner det med den nu-gældende Lov, er jeg overbevist om, at ærede Medlemmer vil indrømme mig, at de Bestemmelser, der er foreslaaet, i flere Henseender er af meget revolutionær Art. Noget andet er, at det synes mig, at det maa være en Selvfølge, at det Forhold, der finder Sted i Ryslinge, hvor en folkekirkelig Menighed har fælles Hus med en Menighed, der ikke selv kan faa Husly indenfor Folkekirkens Mure, ikke kan opretholdes. Det er min personlige Overbevisning, at dette Forhold kan ikke staa for en streng juridisk Bedømmelse, men Livet viser saa mange Tilfælde, hvor man gør bedst i at lukke Øjnene for det strengt juridiske og finde sig i Forholdene, som de nu en Gang har udviklet sig, ja, i dette Tilfælde gør man ikke alene bedst i det, men ogsaa klogt i det, idet jeg af alt det, der foreligger, har faaet den bestemte Opfattelse, at de to Menigheder derovre enes godt om det Fællesskab, som findes hos dem. At det i Længden ikke kan opretholdes, at man lukker Folkekirkens Kirkehuse for den Mand, der er Præst for den Menighed, der ejer Kirkehuset i Ryslinge, har jeg min stærke Tvivl om. Fra vor Side ser vi derfor med Velvillie paa en Ændring af dette Forhold, idet vi, som sagt, mener, at det ikke i Længden vil kunne opretholdes.

Noget andet er, at jeg paa ingen Maade vil lægge Skjul paa, at Forslag, der er af en saa omfattende Karakter som det foreliggende, egner sig absolut til at blive behandlet i det kirkelige Udvalg, som nu forhaabentlig snart maa være en Kendsgerning, og som der i de sidste Dage har været sagt saa mange Ord om.

J. Oskar Andersen: Jeg kan paa mit Partis Vegne udtale, at vi absolut ikke paa nogen Maade vil gaa med til dette Lovforslag, som vi finder er grundlovsstridigt. Alene det, at Lovforslaget i direkte Strid med § 3 i Grundloven vil give Kirkesamfund, som absolut ikke har noget som helst med Folkekirken at gøre, Adgang til Brug af Kirkebygningerne, er tilstrækkelig Grund for os til at afvise en Forhandling om Lovforslaget. Jeg kan endvidere sige, at vi under de nuværende Forhold, hvor antagelig det kirkelige Udvalg, vi har forhandlet om i Dag, vil blive nedsat, finder det ganske ubetimeligt at skride til Behandling af dette Lovforslag. Jeg vil derfor henstille til Ordføreren for Forslagsstillerne at tage Lovforslaget tilbage, men gør han ikke det, maa han vide, at en Forhandling om det ikke vil føre til noget som helst, i alt Fald vil vi fra vor Side modsætte os det.

Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne formodede, at min Logik var af en saa sjælden Art, at naar jeg var Modstander af Simultankirker og ansaa dette Forhold for at være uheldigt, maatte Konklusionen deraf blive, at jeg omdannede hele den danske Folkekirkens Kirker til at have dette uheldige Forhold. Jeg tilstaar, at denne Form for Logik ligger mig fjern, og dertil kommer, at det Forhold, som ovre i Ryslinge naturligvis har sine Ulemper, men som har sin Forklaring i de historiske Forhold, saaledes som det nu er fremhævet, vil efter Lovforslaget, hvis det bliver gennemført, blive et helt andet. Vi vil faa helt andre Simultankirker. Naar en Præst skal samles med Menigheden i Kirken, kan han komme til at staa overfor, at der er rejst et katolsk Alter og indført en Mængde Ting, som vi overhovedet ikke bruger i vor Gudstjeneste, og som er i diametral Modsetning til vor Gudstjenestes Ordning, og han kan maaske komme til at træde i, ja, hvad hedder det, i det Protoplasma, som Spiritisterne har, naar han skal gaa hen til Prædikestol eller Døbefont. Jeg synes, at det er fuldstændig uheldbredelig taabeligt at tænke sig, at